

jsou oprávněny k odvolání legitimované strany rozhodnutí obecního zastupitelstva v mezích odvolání přezkoumati a rozhodnutí toto zrušiti, event. změnit.

Okr. úřad zrušil rozhodnutí obecního zastupitelstva jak se praví »z úřední moci na základě § 83 vl. nař. č. 8/28.« K takovému zákroku oficiosnímu by ovšem oprávněn nebyl (srov. Boh. A 10475/33). Než okr. úřad označuje svoje rozhodnutí zároveň jako rozhodnutí vydané o odvolání hlavního notářského tajemníka, tedy jako rozhodnutí instanční, a k tomuto odvolání usnesení obecního zastupitelstva ruší. Poněvadž § 19 zák. č. 243/22 přiznává notáři docela všeobecně právo odvolati se proti opatřením a rozhodnutím obce a jejích orgánů, dlužno notáře obecního (obvodního) pokládati za legitimována odvolati se i z rozhodnutí obecního zastupitelstva ve věcech předpisu dávky z přírůstku hodnoty nemovitostí. To stížnost ostatně ani nepopírá. Bylo-li však proti usnesení obecního zastupitelstva podáno legitimovanou stranou odvolání, byl okr. úřad nejen oprávněn, ale i povinen k odvolání tomu usnesení obecního zastupitelstva meritorně přezkoumati.

Jest tedy otázka jen, zda výrok okr. úřadu, resp. zem. úřadu jest věcně správný. — — —

Č. 11.023.

Domovské právo (Slovensko): * Desetiletá lhůta pro vydržení domovského práva na Slov. podle § 2 zák. č. 222/1896 ř. z. a § 13 odst. 2 zák. č. 236/1920 Sb. nepočíná teprve dnem účinnosti posléze cit. zák.

(Nález ze dne 27. ledna 1934 č. 1564.)

V ě c: Město Z. proti zemskému úřadu v Bratislavě o domovskou příslušnost.

V ý r o k: S t í ž n o s t s e z a m í t á p r o b e z d ů v o d n o s t.

D ů v o d y: Město T. žádalo podáním z 18. září 1930 stěžující si obec o přijetí do domovského svazku Juraje E. důsledkem 10letého jeho pobytu v této obci. Když stěžující si obec přijetí to odmítla, obrátilo se město T. na okr. úřad ve Zlatých Moravcích, který výměrem z 20. února 1931 žádosti města T. nevyhověl. K odvolání tohoto města zrušil zem. úřad v Bratislavě nař. rozhodnutím výše uvedený výměr okr. úřadu a vyslovil, že Juraj E. nabyt nárok podle § 2 zák. č. 222/1896 ř. z. na přijetí do domovského svazku obce Z., poněvadž Juraj E. bydlí dobrovolně a nepřetržitě v obci Z. od 1. listopadu 1909 a před r. 1929 nepřipadl na obtíž trvalému veřejnému zaopatření chudinskému.

Do rozhodnutí toho podána jest stížnost, o níž uvážil nss toto: — —

Stížnost namítá nezákonnost, kterou spatřuje v tom, že 10letá lhůta může se prý počítati teprve od vyhlášení úst. zák. č. 236/20, a od této doby až do 1. ledna 1929, kdy žadatel počal požívat starobní podporu, 10 roků ještě neuplynulo. Tato námitka není důvodná.

Podle § 13 2. odst. zák. z 9. dubna 1920 č. 236 Sb. platí pro povinnost obcí přijímat do svazku obecního na býv. území uherském usta-

novení zák. z 5. prosince 1896 č. 222 ř. z. Nastoupila tedy v platnost dnem účinnosti úst. zák. č. 236/20 stran povinnosti shora zmíněné všechna ustanovení zák. č. 222/1896 ř. z., tedy také všechny předpoklady a podmínky, které zákon pro povinnost přijímání do obecního svazku vyžaduje. Ustanovuje-li § 2 zák. č. 222/1896, že přijetí do svazku obecního nemůže býti odepřeno od obce pobytu tomu, kdo po dosažení svéprávnosti po 10 let počítaných před podáním žádosti dobrovolně a nepřetržitě v obci se zdržoval, a nastoupila-li platnost tohoto ustanovení pro obce na Slov. dnem účinnosti zák. č. 236/20, jest zřejmo, že tímto dnem nastoupily v platnost veškeré materiální podmínky, které zákon pro nabytí nároku na domovské právo předpisuje a tedy i ta doba let, která před tímto dnem běžeti počala. Nelze tudíž důvodně tvrditi, že by 10letá lhůta požadovaná § 2 zák. č. 222/1896 ř. z. na Slov. počínati mohla teprve dnem účinnosti zák. č. 236/20, naopak lhůta ta mohla počítati a běžeti již před účinností zák. č. 236/20, ale ovšem nárok z uplynutí lhůty té vyvozovaný mohl býti uplatněn teprve po dnu, kdy zák. č. 236/20 a tím i příslušné ustanovení zák. č. 222/1896 ř. z. nabyly na Slov. účinnosti.

Započala tedy u Juraje E. sporná 10letá doba již před účinností zák. č. 236/20 a lhůta ta byla dokonána před uplatněním nároku podle § 2 zák. č. 222/1896 ř. z. Nabytí tudíž Juraj E. nároku na přijetí do domovského svazku obce pobytu, resp. nabytí obec T. nároku na to, aby E. byl přijat do domovského svazku obce Z.

Na tom nemůže nic měniti okolnost, že E. od 1. ledna 1929 bral státní podporu, poněvadž okolnost tato nastala až po uplynutí desetileté lhůty vydržecí, takže nebylo už ani třeba zkoumati, zda užívání státní starobní podpory vůbec by vzhledem na ustanovení § 13 zák. z 21. března 1929 č. 43 Sb. mohlo býti pokládáno za chudinské opatření, vyklučující nárok na přijetí do domovského svazku podle § 2 zák. č. 222/1896 ř. z.

Č. 11.024.

P o j i š t ě n í p e n s i j n í: Do služebních příjmů zaměstnance, podléhajícího pojistné povinnosti podle zák. č. 26/1929 Sb., jest pro zařazení do třídy služného čítati také odměnu za práci přes čas, která je poskytována zaměstnanci pravidelně, třebaž na ni není právního nároku.

(Nález ze dne 30. ledna 1934 č. 16060/32.)

V ě c: Jan P. a Leopold S. ve F. proti ministerstvu sociální péče o pensijní pojištění.

V ý r o k: S t í ž n o s t s e z a m í t á p r o b e z d ů v o d n o s t.

D ů v o d y: Výměrem z 1. dubna 1931 zařadila úřadovna B Všeobecného pensijního ústavu v Praze Leopolda S. v jeho zaměstnání u Jana P. ve F. s platností od 1. ledna 1929 vzhledem k zákonu z 21. února 1929 č. 26 Sb. do 5. třídy služného a současně předepsala příslušnou premii.